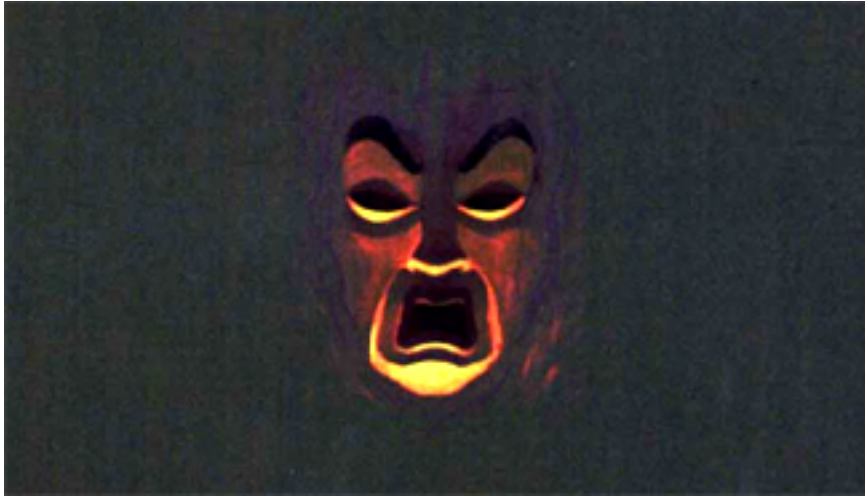

La por i el fàstic, dues cares de la mateixa moneda

05/2007 - **Medicina i Salut.** De fet, ambdues emocions estan presents en alguns trastorns psicològics. Per això, psiquiatres de l'UAB estudien les nostres respostes fisiològiques a estímuls negatius provocats. Aquesta observació podria determinar perquè certes persones són més propenses a sofrir certes psicopatologies.

Una de les maneres d'estudiar les respostes emocionals en les persones és a través de les reaccions involuntàries del seu organisme davant diferents tipus d'estímuls. Això permet salvar els possibles biaixos de les respostes voluntàries a qüestionaris o tasques de laboratori. Entre les respostes fisiològiques que darrerament més atenció han rebut en l'estudi de les emocions es troba el reflex d'ensurt. Aquest reflex es produeix davant estímuls intensos i sobtats, i consisteix en una reacció motora de l'organisme que el prepara per a una ràpida reacció davant un possible perill. Durant aquest reflex múltiples múscles es contrauen, entre ells l'orbicularis oculi que rodeja els nostres ulls i que és el responsable del parpelleig. En altres paraules, quan tenim un ensurt, involuntàriament parpellegem.

L'interès d'aquesta reacció per l'estudi de les emocions rau en que la intensitat d'aquest reflex està modulada per l'estat emocional en el que ens trobem. Posant-ho en termes de la recerca que duem a terme en el Laboratori Humà de la Facultat de Medicina de la UAB, si un so ens espanta mentre estem veient una imatge que ens satisfà, la intensitat del parpelleig serà menor que si estem veient una imatge neutre, i encara menor que si la imatge que veiem ens desagrada. Aquest fenomen ens permet, com en el cas d'aquest estudi, avaluar objectivament l'impacte emocional de diferents estímuls sobre les persones.

En aquest treball, el que volíem era discernir si les persones amb una major vulnerabilitat per patir trastorns d'ansietat mostraven més sensibilitat a qualsevol mena d'estímul negatiu, o només a allò que els produïa por però no al que els produïa fàstic. Els resultats varen mostrar que la resposta davant els estímuls de fàstic no era diferent entre vulnerables i no vulnerables als trastorns d'ansietat, mentre els estímuls de por produïen una molt major resposta en aquells amb una vulnerabilitat alta. Tant l'emoció de por com la de fàstic juguen un paper molt rellevant en determinades psicopatologies, essent mot difícil en ocasions deslligar els efectes d'una i de l'altre (ex. una persona amb fòbia a les aranyes experimenta por o fàstic en topar-se amb una d'elles?); els resultats d'aquest treball ens ajuden a avançar en el coneixement dels factors que fan a determinades persones més propenses a patir certes psicopatologies.

Xavier Caseras

Departament de Psiquiatria i de Medicina Legal

Universitat Autònoma de Barcelona

Caseras, FX; Fullana, MA; Riba, J; Barbanj, MJ; Aluja, A; Torrubia, R. "Influence of individual differences in the Behavioral Inhibition System and stimulus content (fear versus blood-disgust) on affective startle reflex modulation". *BIOLOGICAL PSYCHOLOGY*, 72 (3): 251-256 JUN 2006.